A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2009. december 3.*

A C-475/08. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2008. november 5-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Patakia és B. Schima, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Belga Királyság** (képviselik: C. Pochet, meghatalmazotti minőségben, segítői: J. Scalais és O. Vanhulst ügyvédek)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot, a negyedik tanács elnöke, a hatodik tanács elnökeként eljárva, C. Toader (előadó) és P. Kūris bírák,

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Közösségek Bizottsága keresetlevelével a következők megállapítását kéri a Bíróságtól:

– mivel nem jelölte ki a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i

2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.; a továbbiakban: irányelv) 7. cikkében előírtaknak megfelelően a rendszerüzemeltetőket;

– mivel az irányelv 18. cikkével és az azzal együtt értelmezett 25. cikke (2) bekezdésével ellentétben a hálózathoz nem kizárólag szabályozott hozzáférést biztosított, hanem harmadik felek szerződésen alapuló hozzáférését is lehetővé tette, és

– mivel elmulasztotta az irányelv 22. cikke (3) bekezdése d) és e) pontjának és ugyanazon cikk (4) bekezdésének átültetését,

a Belga Királyság nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2 A Bíróság Hivatalához 2009. március 31-én érkezett levelével a Bizottság elállt a második kereseti kérelmétől, mivel a Belga Királyság válaszbeadványában azt a nyilatkozatot tette, hogy hatályon kívül helyezte azt a nemzeti rendelkezést, amely lehetővé tette harmadik felek szerződésen alapuló hozzáférését a folyékony földgáz (a továbbiakban: LNG) szállítóhálózatához és tárolólétesítményeihez.

Jogi háttér

Az irányelv

3 Az irányelv 7. cikke előírja:

„A tagállamok vagy az általuk erre felkért földgázipari vállalkozások, amelyek szállító-, tároló- és LNG-létesítmények tulajdonosai, a hatékonyság és a gazdasági egyensúly figyelembevételével, a tagállam által megállapított időtartamra szólóan egy vagy több rendszerüzemeltetőt jelölnek ki. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szállítási- és tárolásirendszer-üzemeltetők és az LNG-létesítmények rendszerüzemeltetői betartsák a 8–10. cikkben foglaltakat.”

4 Az irányelv 11. cikke kimondja:

„A tagállamok vagy az általuk erre felkért, elosztóhálózatot tulajdonló vagy azokért felelős vállalkozások a hatékonyság és a gazdasági egyensúly figyelembevételével, a tagállam által megállapított időtartamra szólóan egy vagy több elosztórendszer-üzemeltetőt jelölnek ki, és gondoskodnak arról, hogy az elosztórendszer-üzemeltetők betartsák a 14–16. [helyes fordítás: 12–14.] cikkben foglaltakat.”

5 Az irányelv 22. cikke a következőképpen szól:

„(1) A jelentősebb új gázipari infrastruktúrák, azaz a tagállamok közötti rendszerösszekötők, az LNG-létesítmények és a földgáztárolók kérelem alapján, a következő feltételek mellett mentesülhetnek a 18., 19., 20. cikk, valamint a 25. cikk (2), (3) és (4) bekezdése [szabályozó hatóságokra vonatkozó] rendelkezéseinek hatálya alól:

[…]

3. […]

[…]

d) A mentességről szóló döntést […] megfelelően meg kell indokolni, és nyilvánosságra kell hozni.

e) Rendszerösszekötő esetén bármilyen, mentességgel kapcsolatos döntést csak a többi érintett tagállammal vagy az illetékes szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően lehet meghozni.

(4) Az illetékes hatóság a mentességgel kapcsolatos döntésről – az adott döntésre vonatkozó összes információval együtt – haladéktalanul értesíti a Bizottságot. Ezeket az információkat a Bizottságnak összesített formában lehet benyújtani, hogy lehetővé tegyék számára a jól megalapozott döntés meghozatalát.

[…]”

6 Az irányelv 33. cikkének megfelelően a tagállamoknak főszabály szerint legkésőbb 2004. július 1-jéig kellett hatályba léptetniük az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

Az irányelvet átültető belga törvény

7 Az irányelvet a belga jogba a gáz- és egyéb termékek vezetékes szállításáról szóló, 1965. április 12-i törvény módosításáról szóló 2005. június 1-jei törvény (a *Moniteur belge* 2005. június 14-i száma, 27164. o., a továbbiakban: gáztörvény) ültette át.

8 A 2005. június 1-jei törvénnyel módosított 1965. április 12-i törvény (a továbbiakban: gáztörvény) 8. cikkének (4) bekezdése előírja:

„A Bank-, Pénz- és Biztosításügyi Bizottságnak a 3. §-ban említett kritériumokkal kapcsolatos állásfoglalását követően, a[z energia- és gázipari szabályozási] bizottság egyéb kritériumokkal kapcsolatos állásfoglalását követően és a Miniszterek Tanácsának ülését követően, a[z energiaágazatért felelős] miniszter, a földgázszállítási engedéllyel

rendelkező jogosult vagy jogosultak javaslata alapján legkésőbb a 2. §-ban említett állásfoglalás közzétételét követő kilenc hónapon belül kijelöli:

1. a földgázszállítási rendszer üzemeltetésével megbízott üzemeltetőt;

2. a földgáztárolásirendszer-üzemeltetőt és az LNG-létesítmények rendszerüzemeltetőjét, húszéves (később újból meghosszabbítható) időtartamra.

[…]”

9 A gáztörvény 8/1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A 8. cikkben foglaltaktól eltérően, a jelen törvény és annak végrehajtási rendeletei alapján 2004. július 1-jén földgázszállítási engedéllyel vagy engedélyekkel, illetve földgáztárolási engedélyekkel (ideértve az 1975. július 18-i törvény és annak végrehajtási rendeletei alapján kiadott engedélyeket is) rendelkező földgázipari vállalkozás a törvény erejénél fogva e cikk hatálybalépésétől kezdve, esettől függően, kijelölt

1. földgázszállításirendszer-üzemeltetőnek;

2. földgáztárolásirendszer-üzemeltetőnek;

3. LNG-létesítmények rendszerüzemeltetőjének

minősül.

A 8. cikknek megfelelően mindhárom kijelölés a végleges rendszerüzemeltetők kijelöléséig vagy a[z energiaágazatért felelős] miniszter e kijelölést elutasító határozatáig érvényes.”

10 A gáztörvény 8/2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 8. és a 8/1. cikkben említett három rendszerüzemeltető mindegyikére – függetlenül attól, hogy tőzsdén jegyzett társaságról van-e szó, vagy sem – az alábbi feltételek vonatkoznak:

1. olyan részvénytársaság formájában alapították, amelynek székhelye és központi ügyintézési helye az Európai Gazdasági Térség részét képező valamely állam területén található,

2. megfelel a társasági törvény módosításáról szóló 2002. augusztus 2-i törvényben, valamint a tőzsdén jegyzett társaságokban való jelentős részesedésszerzés közzétételéről és a közbeszerzési hirdetmények szabályozásáról szóló 1989. március 2-i törvényben szereplő valamennyi feltételnek.”

11 A gáztörvény – különféle rendelkezésekre vonatkozó 2006. december 27-i törvénnyel (a *Moniteur belge* 2006. december 28-i száma, 75266. o.) módosított – 15/5k. cikke előírja:

„1. §. A jelentősebb új gázipari infrastruktúrák, azaz a tagállamok közötti rendszerösszekötők, az LNG-létesítmények és a földgáztárolók mentesülhetnek a jelen fejezet és a díjszabás módszerére vonatkozó fejezet rendelkezéseinek hatálya alól, a 15/7, 15/8 és 15/9. cikkek kivételével. Ezen eltérésre, a[z energia- és gázipari szabályozási] bizottság állásfoglalását követően, a Király adhat engedélyt […]

[…]

4. §. Az eltérés iránti kérelemről, valamint az azzal kapcsolatos valamennyi lényeges információról haladéktalanul értesíteni kell a[z Európai Közösség] Bizottságát."

A pert megelőző eljárás

12 2006. április 10-én a Bizottság felszólító levelet küldött a Belga Királyságnak, amelyben felrótta neki, hogy nem teljesítette az irányelv bizonyos rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.

13 A belga hatóságok észrevételeiket 2006. június 13-án közölték, a Bizottságnak címzett levelükben.

14 Mivel ezen észrevételek nem győzték meg a Bizottságot, ezért 2006. december 15-én indokolással ellátott véleményt küldött a Belga Királyságnak, amelyben felszólította őt az állítólagos jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseknek a vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belüli megtételére.

15 A belga hatóságok 2007. február 27-i levelekükkel küldték meg válaszukat a Bizottságnak.

16 Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a helyzet továbbra sem kielégítő, a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

Az irányelv 7. cikke átültetésének elmulasztására vonatkozó, első kereseti kérelemről

Az elfogadhatóságról

– A felek érvei

17 A Belga Királyság hangsúlyozza, hogy a Bizottság keresetében az irányelv 7. cikke átültetésének elmulasztására hivatkozik, miközben a felszólító levélben az irányelv 11. cikkére, az indokolással ellátott véleményben pedig az irányelv 7. és 11. cikkének megsértésére hivatkozott. A Bizottság így szerinte zűrzavart okozott a neki felrótt kifogásokat illetően.

18 A Bizottság először is megjegyzi, hogy az irányelv hivatkozott cikkeitől függetlenül a szóban forgó kifogásnak mindig a rendszerüzemeltetők kijelölésének elmulasztása volt a tárgya. Bár indokolással ellátott véleményében ő az irányelv 7. és 11. cikkére hivatkozott, keresetét viszont nem tartotta fent a 11. cikk tekintetében, mivel a Belga Királyság e rendelkezésnek megfelelően kijelölte az elosztórendszer-üzemeltetőket. A Belga Királyság így tehát megérthette e kifogást, és hivatkozhatott érveire.

19 Egyébiránt, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, nincs semmi akadálya annak, hogy a Bizottság az indokolással ellátott véleményben részletesebben is kifejtse azon kifogásokat, amelyeket a felszólító levélben általánosabb módon már érvényesített (274/83. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1985. március 28-án hozott ítélet [EBHT 1985., 1077. o.] 19–21. pontja).

– A Bíróság álláspontja

20 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy mivel a felszólító levél célja a jogvita tárgyának körülírása, annak érdekében, hogy az érintett tagállam elő tudja készíteni védekezését, ezért a felszólító levélnek nem kell ugyanolyan pontossági követelményeknek megfelelnie, mint az indokolással ellátott véleménynek (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 19–21. pontját).

21 Jelen esetben a Bizottság a felszólító levelében azt rótta fel a Belga Királyságnak, hogy az nem ültette át az irányelv 11. cikkét, ezt arra alapozva, hogy e tagállam nem jelölte ki véglegesen a szállítási- és elosztó-, valamint tárolási- és LNG-létesítmények rendszerüzemeltetőit. Az indokolással ellátott véleményben a Bizottság e kifogások megalapozása érdekében egészítette ki álláspontját az irányelv 7. cikkére való hivatkozással. Végül keresetében visszavonta a 11. cikkre való hivatkozást, mivel úgy vélte, hogy az már azóta megfelelően átültésre került a belga jogba azt követően, hogy a Belga Királyság kijelölte az elosztórendszer-üzemeltetőket.

22 Ennélfogva a Bizottság által a jelen keresetben megfogalmazott első kereseti kérelem egyértelműen megfeleltethető mind a felszólító levélben, mind az indokolással ellátott véleményben foglalt első kifogásnak, és mindkettő a rendszerüzemeltetők végleges kijelölésére vonatkozott. Így az irányelv vonatkozó rendelkezésének módosítása nem veszélyeztette az alperes tagállam védelemhez való jogát.

23 Következésképpen az irányelv 7. cikkének megsértésére alapított kereseti kérelmet elfogadhatónak kell tekinteni.

Az ügy érdeméről

– A felek érvei

24 A Bizottság azt rója fel a Belga Királyságnak, hogy nem jelölte ki véglegesen a földgázszállítási-, -tárolási és LNG-terminálok rendszerüzemeltetőit az irányelv 7. cikkében foglalt módon.

25 A Bizottság kiemeli, hogy a gáztörvény 8. cikkének (4) bekezdése véglegesen kijelöli a rendszerüzemeltetőket, húszéves (később megújítható) időtartamra. Ezen időtartam a belga jogban megfelelőnek tekinthető a hatékonyság és a gazdasági egyensúly megfontolásait illetően. Ennélfogva az említett üzemeltetők ilyen időtartamra való kijelöléséig a Belga Királyság nem tett eleget teljes mértékben az irányelv 7. cikkéből eredő kötelezettségeinek. Ráadásul a határozatlan időre való kijelölés nem lenne alkalmas biztosítani a gazdasági szereplők számára azt a biztonságot, amelyet számukra az irányelvnek megfelelően az előre ismert időtartamra való kijelölés nyújt.

26 A Belga Királyság azzal védekezik, hogy az irányelv 7. cikke nem gátolja a tagállamokat abban, hogy a rendszerüzemeltetőket határozatlan időtartamra jelöljék ki. Arra hivatkozik, hogy a belga jogban, a gáztörvény 8/1. és 8/2. cikke értelmében a nem végleges jelleggel kijelölt rendszerüzemeltetők teljesítik az irányelv értelmében a rendszerüzemeltetőkre háruló kötelezettségeket. Ugyanis az előbbiekre terhelt feltételek és kötelezettségek azonosak a végleges jelleggel kijelölt rendszerüzemeltetőkéivel, az egyetlen különbség e két üzemeltetői kategória között a kijelölési eljárásban és szerződésük időtartamában rejlik. Egyébként az átmeneti rendszerüzemeltetők kijelölése egyenértékű a végleges kijelöléssel, mivel az érintett vállalkozások az egyedüliek, akik megfelelnek a végleges kijelöléshez megkövetelt előírásoknak. Mindenesetre folyamatban van a végleges kijelölésre vonatkozó eljárás.

– A Bíróság álláspontja

27 Az irányelv 7. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok „a hatékonyság és a gazdasági egyensúly függvényében általuk meghatározott időtartamra” kijelölik a szállítási-, tárolási- és LNG-létesítmény-rendszerüzemeltetőket. Az irányelv 33. cikkének megfelelően, az e cikket végrehajtó rendelkezéseket legkésőbb 2004. július 1-jéig el kellett fogadni.

28 A gáztörvény, jóllehet 8. cikkében olyan eljárásról rendelkezik, amely az említett üzemeltetőket húszéves időtartamra jelöli ki, 8/1. cikkében ideiglenes jelleggel – „az adott üzemeltető végleges kijelöléséig” – azon vállalkozások kijelölését írja elő, amelyek már a 2005. június 1-jei törvénnyel bevezetett módosítások hatálybalépését megelőzően is rendelkeztek engedéllyel. Így tehát meghosszabbítja ezen üzemeltetők engedélyét az irányelv által meghatározott előírásoknak megfelelő kijelölési eljárás lefolytatásáig.

29 A Belga Királyság elismeri, hogy még nem jelölte ki véglegesen a rendszerüzemeltetőket, de pontosítja, hogy az eljárás folyamatban van.

30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kötelezettségszegés megtörténtét a tagállamnak az indokolással ellátott véleményben foglalt határidő végén észlelt helyzete alapján kell megítélni (lásd többek között a C-456/05. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2007. december 6-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-10517. o.] 15. pontját). Az ezen határidőn belüli kijelölés megtörténtének hiányában tehát azt kell megállapítani, hogy a Bizottság által megfogalmazott kereseti kérelem megalapozott.

31 A Belga Királyság által hivatkozott azon körülmények, hogy egyrészt az ideiglenes jelleggel kijelölt üzemeltetőkre ugyanazon feltételek és kötelezettségek vonatkoznak, mint a majd végleges jelleggel kijelölt üzemeltetőkre, másrészt ők az egyedüliek, akik megfelelnek e végleges jelleggel történő kijelöléshez megkövetelt előírásoknak, nem alkalmasak azon következtetés kizárására, hogy e tagállam nem teljesítette az irányelv 7. cikkéből eredő kötelezettségeit.

32 Ugyanis ezen üzemeltetők ideiglenes jellegű kijelölése késlelteti az irányelv 7. cikkének átültetését, amely – miként azt maga a Belga Királyság is elismerte – implikálja ezen üzemeltetők húszéves időtartamra történő kijelölését.

33 Következésképpen azt kell megállapítani, hogy a Belga Királyság – mivel nem jelölte ki az irányelv 7. cikkében előírtaknak megfelelően véglegesen a szállítási-, tárolási- és LNG-létesítmény-rendszerüzemeltetőket – nem teljesítette az e rendelkezésből eredő kötelezettségeit.

Az irányelv 22. cikke (3) bekezdése d) és e) pontjának, valamint ugyanezen irányelv (4) bekezdése átültetésének elmulasztására alapított, harmadik kereseti kérelemről

A felek érvei

34 A jelentősebb új gázipari infrastruktúrákat illetően a Bizottság arra hivatkozik, hogy a gáztörvény 15/5k. cikke felhatalmazza a Királyt arra, hogy az irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében említett eltéréseket fogadjon el, anélkül hogy átvenné az irányelv 22. cikke (3) bekezdésének d) és e) pontjában e célból meghatározott valamennyi feltételt. Ez utóbbi rendelkezések szerint a nemzeti szabályozásnak többek között kifejezetten rendelkeznie kell valamennyi eltérést engedő határozat közzétételéről és a Bizottság azokról való értesítéséről, valamint rendszerösszekötők esetében az ilyen határozatot megelőző, többi tagállammal való konzultáció kötelezettségéről.

35 E tekintetben a Bizottság arra hivatkozik, hogy a közigazgatási aktusokra vonatkozó nemzeti jogszabályokból levonható általános elvek és az irányelv említett rendelkezéseinek a közigazgatási hatóságok általi közvetlen alkalmazása nem biztosítják e rendelkezések teljes átültetését.

36 Az eltérést engedő határozat közzétételére vonatkozó szabályt illetően a Belga Királyság azt állítja, hogy az ilyen határozat, mint a belga alkotmány 105. és 108. cikke értelmében a Király által elfogadott aktus, a szövetségi hatáskörben hozott aktusok közzétételére vonatkozó általános szabályoknak megfelelően kerül kihirdetésre. Ezen elvek szerint az olyan aktusok, amelyek sok személyt érintenek, kötelező jelleggel a *Moniteur belge*-ben kerülnek közzétételre. Következésképpen, ilyen kötelezettséget a gáztörvénybe iktatni ellentétes volna mind a szubszidiaritás, mind az arányosság elvével.

37 Ami az irányelv 22. cikke (3) bekezdése e) pontjának és (4) bekezdésének átültetését illeti, a rendszerösszekötők esetében a tagállamokkal való konzultáció, valamint az eltérést engedő határozatok esetén a Bizottság értesítése kapcsán a Belga Királyság

hangsúlyozza, hogy tekintettel az irányelv közvetlen hatályára és a közösségi jog elsőbbségére, hasonló kötelezettségeket ír elő a belga jog a belga hatóságok számára, így azokat nem szükséges átültetni a nemzeti jogba. E tekintetben idézi a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint amikor az irányelv, annak célja szerint magánszemélyek számára keletkeztet jogokat, akkor a nemzeti jogszabályoknak az – akár közvetlenül alkalmazandó – közösségi rendelkezésekkel való összeegyeztethetetlensége csak a kényszerítő jellegű belső rendelkezések segítségével küszöbölhető ki véglegesen (többek között a C-354/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1998. július 8-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-4927. o.] 11. pontja). Jelen esetben e tagállam szerint, mivel az irányelv nem keletkeztet jogokat magánszemélyekre nézve, e rendelkezést nem feltétlenül kell átültetni a belső jogba.

38 A Belga Királyság végül egyrészt arra hivatkozik, hogy a rendszerösszekötő hálózat üzembehelyezése *ipso facto* a határok átjárhatóságát igényli, és ennélfogva implikálja az érintett többi tagállammal való együttműködést, másrészt pedig a gáztörvény 15/5. cikke kifejezetten előírja, hogy az eltérés iránti kérelmekről a Bizottságot értesíteni kell.

A Bíróság álláspontja

39 Az irányelv 22. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy jelentősebb új gázipari infrastruktúrák tekintetében a tagállamok eltéréseket engedhetnek, főként a hálózati hozzáférés szabályait illetően. Az említett cikk (3) bekezdésének d) és e) pontjában kimondja, hogy minden eltérést engedő határozatot indokolni kell, közzé kell tenni, és arról értesíteni kell a Bizottságot, valamint, rendszerösszekötők esetében az ilyen határozatot az érintett tagállamok hatóságaival való konzultációt követően lehet csak elfogadni.

40 A Bizottság azt rója fel a Belga Királyságnak, hogy az nem ültette át ezeket a rendelkezéseket, mivel a gáztörvény nem veszi át az irányelv által előírt összes feltételt az eltérést engedő határozatok elfogadását illetően. A Belga Királyság nem vitatja ezt az állítást. Ugyanakkor úgy véli, hogy nem köteles átültetni ezeket

a rendelkezéseket, a Király aktusainak közzétételére vonatkozó általános belső szabályokra, valamint az irányelv rendelkezéseinek közvetlen alkalmazására figyelemmel.

41 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, egy irányelv nemzeti jogba történő átültetése nem követel meg feltétlenül jogalkotási tevékenységet minden tagállamban. Közelebbről, az alkotmányjog vagy a közigazgatási jog általános elvei fölöslegessé tehetik a külön törvényi vagy rendeleti intézkedések általi átültetést, azzal a feltétellel mindenesetre, hogy ezek az elvek a nemzeti közigazgatáson keresztül hatékonyan biztosítják az irányelv maradéktalan alkalmazását, és hogy amennyiben az irányelv szóban forgó rendelkezésének célja jogot létrehozni a magánszemélyek számára, akkor az ezekből az irányelvekből származó jogi helyzet legyen kellően tiszta és világos, valamint hogy a kedvezményezetteknek módjukban álljon megismerni a jogaik terjedelmét, és esetlegesen a nemzeti bíróságok előtt érvényesíteni azokat (lásd a 29/84. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1985. május 23-án hozott ítélet [EBHT 1985., 1661. o.] 23. pontját és a C-456/03. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2005. június 16-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-5335. o.] 51. pontját).

42 Jelen esetben, az irányelvnek az eltérést engedő határozatok közzétételére vonatkozó 22. cikke (3) bekezdésének d) pontját illetően hangsúlyozni kell, hogy a belga jognak a Belga Királyság által említett aktusok közzétételére vonatkozó általános elvei, amelyek szerint minden olyan határozatot, amely sok személyt érint, közzétesznek, nem tekinthetők olyannak, mint amelyek biztosítják az irányelv e rendelkezésének helyes és teljes átültetését. Ugyanis az irányelv azt írja elő, hogy az üzemeltetők részére engedélyezett eltérésekre vonatkozó határozatokat közzé kell tenni. Márpedig a Belga Királyság nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amelynek alapján pontosan és bizonyosan megállapítható lenne, hogy az ilyen határozatokat minden esetben általános érdekűnek tekintik, és így mindig közzéteszik.

43 Ennélfogva, miként arra a Bizottság rámutatott, mivel az említett általános elvek nem biztosítják az irányelv 22. cikke (3) bekezdése d) pontjának teljes körű és helyes alkalmazását, azt kell megállapítani, hogy a Belga Királyság nem ültette át megfelelően e rendelkezést.

44 A Belga Királyság azzal kapcsolatban előterjesztett érveit illetően, hogy nincs az irányelvnek a tagállamokkal való előzetes konzultációt, valamint az eltérést engedő határozatokról a Bizottság értesítését előíró rendelkezéseire vonatkozóan átültetési kötelezettség, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 249. cikk harmadik albekezdéséből az következik, hogy a közösségi irányelvek végrehajtását a tagállamok által hozott megfelelő intézkedésekkel kell biztosítani. Az a tény, hogy bizonyos körülmények esetén, az előírt végrehajtási intézkedések hiányában vagy az irányelvnek nem megfelelő intézkedések esetén a jogalanyoknak joga van a bíróságok előtt a mulasztó tagállammal szemben az irányelvre hivatkozni, nem szolgálhat alapul a tagállamnak arra, hogy megfelelő időn belül ne fogadja el az egyes irányelvek céljából a megfelelő intézkedéseket (lásd ebben az értelemben a 102/79. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1980. május 6-án hozott ítélet [EBHT 1980., 1473. o.] 12. pontját, a C-433/93. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1995. augusztus 11-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-2303. o.] 24. pontját és a C-253/95. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1996. május 2-án hozott ítélet [EBHT 1996., I-2423. o.] 13. pontját). Ugyanígy, sőt méginkább, az a körülmény, hogy a szóban forgó irányelv bizonyos rendelkezései közvetlenül alkalmazandók a belső jogban, nem képez olyan kimentő indokot, amely mentesítené a tagállamokat átültetési kötelezettségeik alól.

45 Végül a gáztörvény 15/5. cikkének (4) bekezdése, amely előírja a Bizottság értesítését az eltérés iránti kérelmekről, nem tekinthető olyannak, mint amely átülteti az irányelv 22. cikkének (4) bekezdését, mivel ez utóbbi ezen intézménynek a végleges határozatról való értesítésének és az azzal kapcsolatos valamennyi lényeges információról való értesítésének a kötelezettségét írja elő.

46 Következésképpen azt kell megállapítani, hogy a Belga Királyság – mivel nem ültette át az irányelv 22. cikke (3) bekezdésének d) és e) pontját, valamint ugyanezen irányelv (4) bekezdését –nem teljesítette az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

47 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság kérte a Belga Királyság költségek viselésére való kötelezését, és ez utóbbi pervesztes lett, őt kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság megállapítja, hogy a Belga Királyság – mivel nem jelölte ki a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkében előírtaknak megfelelően véglegesen a szállítási-, tárolási- és LNG-létesítmény-rendszerüzemeltetőket, és nem ültette át ezen irányelv 22. cikke (3) bekezdésének d) és e) pontját, valamint (4) bekezdését – nem teljesítette az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások